

sagen. For mig er det Hovedsagen, at vi snarest muligt drager Omsorg for, at al den Jord, der nu bliver lagt til Rette til Udstykning til smaa Hjem, ogsaa virkelig kommer dem til gode, som er allerfattigst, men som maaske er allerdygtigst og aller mest fortjener at blive hjulpet, og det kan de ikke blive efter de Love, vi nu har. Derfor maa den højtærede Finansminister undskyldes, at hver Gang der bliver Tale om Jord og Statshjælp og om at foretage Forandringer i den Maade, hvorpaa Folk kan komme i Besiddelse af Jord, vil man fra socialdemokratisk Side altid møde Kravet om, at Staten hjælper dem, der haardest trænger dertil. Jeg tror ogsaa, at netop i Øjeblikket vilde det være meget gavnligt, om Statsmyndighederne, saa vel Regeringen som Rigsdagen, vilde sætte Fingeren paa dette Punkt, at det er de allerfattigste, de arbejdsløse, Landarbejderne, eller hvem det nu er, der bør have Statslaan, naar der er Tale om at hjælpe Folk til selvstændig Bedrift under nogenlunde taalelige økonomiske Vilkaar. Dette er det, der samfundsmæssigt set har den allerstørste Betydning. Jeg tillægger ikke den foreslaaede Udstykningsform en Brøkdel af den Betydning, som det vilde have, om Samfundet ydede Hjælp til dem, der baade trænger til den og fortjener den.

Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister dog ikke vilde stille sig helt afvisende overfor mulige Ændringer, men hvis der ikke kan være Tale om at foretage noget i den Retning, som jeg har gjort mig til Talsmand for, tror jeg, at vi fra vor Side maa foreslaa at begrænse Loven til at gælde et kortere Tidsrum end 5 Aar. 5 Aar er ikke saa kort Tid, der kan foregaa meget i den Tid, og der er ogsaa i de sidste 5 Aar foregaaet meget, som har virket revolutionerende, ogsaa paa det Omraade, vi her lovgiver om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jacob Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3459; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2067).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Kirk): Det har i Udvalget været Genstand for Drøftelse, om ikke Lovforslagets § 2 burde ændres saaledes, at den Adgang, der aabnes for sønderjydske Undersaatter til gennem Anmeldelse, der indgives inden den 1. Juli 1922, at faa deres Slægtsnavne forbeholdt, blev udvidet til at gælde for alle danske Undersaatter. Alle Ordførerne udtalte sig herfor ved første Behandling, og Tanken har ogsaa vundet udelt Tilslutning i Udvalget. Den højtærede Minister har imidlertid meget nødig villet modtage en saadan Ændring. Det Underudvalg, som har forhandlet med Ministeren, har ganske vist ikke følt sig overbevist af de Betæneligheder, som Ministeren fremførte, men da Spørgsmaalet i sig selv ikke er af større Betydning, har vi dog i Udvalget bestemt os til at indstille Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, og det skal jeg hermed tillade mig at gøre.

Udvalget har modtaget ikke saa ganske faa Henvendelser, som har været Genstand for Drøftelse, og vi har ønsket at fremsætte et Par enkelte Bemærkninger i saa Henseende. Man har fra en enkelt Side vist os forskellige ministerielle Afgørelser, hvorved Andragender om Navnebevilling er blevet afslaaet, Afgørelser, som maatte virke noget overraskende. Vi har naturligvis ikke kunnet se bort fra, at der har kunnet foreligge Grunde, som har motiveret Afslaget, f. Eks. Lighed med andre Slægtsnavne, men i alle Tilfælde har vi fundet, at det vilde have været rimeligt, om Ministeriet havde set sig i Stand til at oplyse Grunden til Afslaget.

Vi har ment at burde udtale, at som Regel synes vi ikke, der bør stilles alt for strenge Fordringer for Meddelelse af nyt Slægtsnavn, og særlig har man i Udvalget været enig om, at efter at de sønderjydske Landsdele er blevet indlemmet, vil der ikke sjældent kunne foreligge Tilfælde, hvor Kra-